

ИВАН ВАЗОВ
КРАЛИ МАРКО И ПУШКАТА

chitanka.info

ЛЕГЕНДА

*Умори се Крали Марко еки,
умори се само да надвива,
срещу му юнак не иде веки:
умори се Марко да почива.*

*— Марковице, ставай ми от скута,
донеси ми вино тройгодишно,
да разтопля кръв юнашка, люта,
да разтуша мое сърце грижно.*

*Бойно поле зарад мен тръняса
няма веки битки, ни победи,
остра сабя веки плесеняса,
силен боздуган ръжда изеде.*

*Кон ми хранен цвили във обори,
ядно сърце във гърди ми цвили:
няма с кого Марко да се бори,
да покаже свои стари сили.*

*Ми дотегна отдих неповолен,
да те галя с думи се умилни —
ако стар съм — не съм хил, ни болен:
имам сила — няма вече силни.*

*Ех, налей ми вино тройгодишно,
черна тъга в душа да задреме,
нека пламне мое сърце грижно,
нека спомни юнашкото време!*

*Хитра булка Марковица млада.
Тя го черпи, тихо му говори:
— Чувай, Марко, що ще ти обада:*

девет годин как се тук затвори.

*Вино пиеш, ядни сбориш думи,
силни няма — слабите нехаеш,
по гори не ходиш и по друми,
какво става по света, не знаеш.*

*Ех, ти, Марко, мой соколо сиви,
много теб земя те е фалила,
но сега се никой теб не диви,
не се слави Марковата сила.*

*Хитър дявол нов лък изнамери:
вместо стрели — гръм и огън дава,
сили с него не смей да се мери,
слаб с юнака вече равен става.*

*Бре разсмя се Крали Марко силни,
двори екнат, въздухът се тръси,
плесна с ръце голи, многожилни,
па засука свои дълги въси.*

*— Глупава си и, невесто мила,
теб се пада да наливаш чаши:
няма сила Марковата сила
да надвие — Марка да уплаши!*

*Знаеш колко земи аз избродих,
колко свалих левенти делии,
сто арапа в черен гроб проводих
и изтрепах триста кеседжи.*

*Нема юнак мене да обори,
да продупчи моя медна риза,
остра сабя рана ми не стори,
змейка стрела мене не прониза.*

*Мойто копъе фърка в небесата,
мойта сабя гори разлюлява,
мощна ръка тежки скали мята,
под крака ми камък тесто става.*

*Зачерви се булка белолика,
на мермер чардаци си изскочи,
пушка нова свали от полица,
я положи пред Маркови очи.*

*Пак засмя се Крали Марко силни,
двори екнат, въздух цял трепери:
— Ех, туй Марка може ли да жилне?
Да ме сплашиш с туй ли ти намери?*

*И подфърли Марко, юнак харен,
тежка пушка, като перо лека...
Озова се Филип, чер маджарин,
хирът юнак, дошъл отдалеко.*

*Се провикна Крали Марко смяшно:
— Кажу, Филип, юнак сладкодумни,
как се вика това нещо страшно,
дето плаши жени плиткоумни?*

*— Силний Марко, туй се вика пушка.
— А туй зърно? — Куршум смъртоносни!
— Стой, Филипе! Нима тая шушка?
— Мъртъв пада, тя когото косне!*

*Удиви се Крали Марко стари,
слисаха го тия страшни думи,
се навъси, чашата удари
от такива Филипови глуми.*

*Хитър Филип пушката наложи.
— На кои деца играта взе ти?*

*Дай да види Марко дали може
бари кожата му да усети.*

*Опря пушка в длан широка, стара,
па опъна Крали Марко смело.
Пушка пукна, мъжка длан прокара:
побледня му високото чело.*

*— Марковице! Тук за мен е тесно!
Господ вече храбрите не люби,
кога дете пеленаче лесно
може първи юнак да погуби!*

*Рече, в тъмна пещера отиде,
легна, заспа на каменни плочи...
Веч пет века: никой го не види —
до ще време Марко пак да скочи.*

1883 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.